

Plača vsak četrtik in
vsa s pošilno vred ali
v Mariboru s pošilanjem
na dom za celo leto 12 din.,
pa leta 7 din., četrti leta
4 din. Izven Jugoslavije
15 din. Naročnina se pošlje
na upravnishvo „Sloven-
skega Gospodarja“ v Mari-
boru, Koroska cesta št. 3.
List se doposilja do od-
poredi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon Interurban št. 113.

Posamezna številka stane 2 kroni ali 50 para.

Pošilna v državi SHS pavšalirana.

Uredništvo: Koroska cesta
št. 3, Rokopis se ne vra-
ča. Upravišlivo spreje-
ma naročnino, inserate in
reklamacije. Cene insera-
tion po dogovoru. Za vsa
kratne oglase primerna
popusti. Nezaprite reklama-
cije so pošilne prošle.
Čekovni račun pošilnega
urada Ljubljana št. 10.603.
Telefon Interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

12. štey.

Maribor, dne 23. marca 1922.

56. letnik.

Ljudstvo, sodi samo!

Laž in hinavstvo sta dve grdi lastnosti. Kdor z njima razpolaga, ne more zahtevati, da uživa čast med drugimi ljudmi. Ako sta resnica in pravica tisti temelj, na katerem mora biti zgrajena — vsaka družba, ki hoče biti trdnega obstanka — ter blagonesnega dela za človeštvo, morata laž in hinavstvo, ki nasprotujeta resnici in pravici, zadeti na najstrožjo obsodbo v človeški družbi.

S tega stališča le treba presojati ono politično družbo v slovenskem ljudstvu, katera se je med njim vgnezdila pod bleščicami in vabljivim naslovom samostojnih kmetov. Slovenski kmetje bi bili takoj morali sumiti nad istinitostjo in poštenostjo te politične firme, ki se je izdajala za kmetijsko. Liberalni mesarji, gostilničarji, prekupeci in nekateri strokovni učitelji vendar niso kmetje. Toda naši pošteni in lahkoverni ljudje so se dali preslepiti od lepih besed o slovenski samostojnosti in od sladkih obljub o blaženosti samostojno-kmetijskega raja in so šli za samostojnimi glavači, ki so imeli polna usta obljub za ljudstvo ter psok in laži zoper krščansko ljudsko stranko in Kmetsko zvezo.

Komaj pa so pretekle prve kvatre, so že razumnješi začeli spoznavati, da so vse besede, ki so jih govorili samostojneži, naj so to obljube ali pa hujskarije, sama laž in hinavstvo.

Puceljevo ministirovanje, Urekovo podpredsedništvo, Vošnjakovo poslanikovanje v Pragi, te in druge stvari so ljudem odprle oči in jim dokazale, da se samostojneži pravdajo ne za slovenske in kmetijske pravice, marveč za sebe, za svojo korist in za dobrostanje svojega žepa.

Samostojnost samostojnežev je v tem, da so Slovenijo in njeno samostojnost prodali centralizmu. Glasovali so za vidovdansko ustavo, ki je napravila slovesen konec avtonomiji Slovenije. Lagali so v Beogradu, da so vsi slovenski kmetje s to ustavo zadovoljni. Hinavsko so zavijali oči tam pred Sibi, češ, mi smo za narodno edinstvo, ljudska stranka pa je separatistična — za razcep od države. V resnici pa tem sebičnemu ni nič ne za Slovence ne za Srbe in ne za narodno edinstvo — marveč le za lasten dobiček.

Na tolu politične laži in hinavstva gredo naprej in navzdol. Pa če bi hodili sami, bi se to ne bi bila nobena nesreča. Ako padejo v brezdnjo, se jim dogodi to, kar so zaslužili. Nesreča pa je ta, da naš narod trpi z njim in drvi v politično propast.

In ta to propast delajo samostojni dan na dan. V seji zakonodavnega odbora dne 14. marca je g. sladkobesedni Drogenig na vso moč hvalil vladin zakonski načrt o samoupravi, ki je pravzaprav le grob za slovensko samostojnost in samoupravo. Imenoval ga je krasni načrt; ko bo ta zakon stopil v veljavo, bo v naši državi ponehalo mnogo nezadovoljnosti. Iz nemškutarske familije izvirajoči g. Drogenig je svečano, od navdušenja v obraz zalit z rdečico, zatrjeval: „Slovenski del našega jugoslovanskega naroda noče plemenske avtonomije — noče je pod nobenimi pogoji.“

Ne vemo, ali je Drogenig sploh razumel, kaj je povedal s temi besedami. Morda je samo ponovil med srbskimi in hrvatskimi centralisti običajno frazo — besedo o tem: Mi nočemo plemenske avtono-

mije. V resnici pa je povedal to: „Slovenci nočejo nedejane in avtonomne Slovenije, nočejo je pod nobenimi pogoji.“ In Srbi so ga dobro, predobro razumeli in v obraz so se smejali tistim slovenskim poslanem, ki se neumorno in neustrašno potegujejo za samoupravo in avtonomijo nedejane Slovenije. Drogenig se je tudi izjavil zoper avtonomijo na šolskem polju, torej zoper to, da bi slovenski kmet imel kakšno besedo pri tem, kakšna bo vzgoja njegovih otrok v šoli, kakšni učitelji bodo njegovo delo podučevali itd. Samostojni Drogenig je tako-le modroval: „Oblasti (pokrajine) ne bodo nosile stroškov za šole. Vse stroške za osnovne in druge šole je prevzela država. Kdor mora nositi bremena, mora nositi tudi vso odgovornost. Če nismo sprejeli bremen za šolstvo na svoja pleča, mislim, da tudi ne moremo zahtevati, da nad njimi komu diramo. Tako je torej govoril zastopnik slovenskih kmetov v Beogradu. Slovenski kmetje doma pa se boje crjeli za glavo, ko boje brali te besede. Za Bora svetega, ali je Drogenig prišel ob pamet? Kdaj ne bi imel kmet nobene pravice nad šolo? Ta krat, če ne bi plačeval nobenih davkov, saj vendar država plačuje in vzdržuje šolstvo iz davkov, ki jih pobir od državljanov. Slovenci pa plačujemo davke, plačujemo ogromne svoje. Iz teh davkov se plačujejo naše šole in učitelji na njih. In Drogenig se upa v Beogradu v parlamentu javno izreči kot ljudski zastopnik te besede: „Če nismo sprejeli bremen za šolstvo na svoja pleča, mislim, da tudi ne moremo zahtevati, da nad njimi komu diramo.“

Slovenski kmetje, ko pride Drogenig med vas, pa ga vprašajte, kako je v Beogradu govoril o šoli in o vaših pravicah nad šolo!

Zopet višji davki!

Povišanje vseh davkov za 100 odstot.

„Slovenski Gospodar“ je že opetovano pisal, da je sedanja vlada grobokop gospodarskega blagostanja našega ljudstva. Davčna bremena so tako grozna, da jih kmet, obrtnik in delavec ne zmoro več. Vsled neznosnih davkov se začne spet doba — zadolževanja, doba propadanja. In nobena svarilna beseda ne izda nič! Sedanje vladne stranke nas hočejo upropasti!

V pododboru finančnega odbora narodne skupščine v Beogradu so vladne stranke dne 15. marca sklenile, da se davki in sicer vse vrste davkov zopet povišajo za 100%! Demokrati (liberalci) in muslimani so bili celo tako drzni, da so trdili, da kmet plačuje še premalo davkov. Musliman (Turek) je zatrjeval, da kmet — lahko plača vse davke, če prodaja dve kokoši! Tako naša imajo vladinovi!

Poslanec Jugoslovanskega kluba Pušenjak je v pododboru energično protestiral proti vsakemu povišanju davkov. Izjavil je, da naše ljudstvo ne more prenesti prav nobenega zvišanja davčnih bremen. A pri liberalcih, srbijskih in muslimanih je vsaka pametna beseda bob v steno. V pododboru je naš poslanec Pušenjak bil edini, ki je glasoval proti povišanju. Poslanec drugih strank so glasovali za povišanje.

G. Pušenjaku se je posrečilo edino to, da so vladinovi pustili past nameravani davek na pre-

moženje (premoženjska oddaja).

In kam pojdejo milijoni in milijoni davčnega denarja? Okoli 7000 milijonov za armado, za kano-ne, za orožje! Na stotine milijonov za prešerne avtomobile ministrov in visokih uradnikov ter generalov. Milijone za podkupovanje! In milijone ter milijone za špijone, fašiste, ovađuhe, za nam nasprotne časopise, za Wranglovce in za tiste, ki delajo politiko za vladne stranke! Milijone za teatre in enake za sedaj nepotrebne zavode.

Ubogo ljudstvo strada, hodi polnago okoli, pa vlada se te reveže nima podpore. Davkoplačevalce neznesno privijačo, a demokrati, radikali, muslimani in samostojneži se mastijo z milijoni, ki jih znoši ljudstvo skupaj!

Poslanec Slov. ljudske stranke, oziroma Slov. kmetijske zveze, svarijo, protestirajo, dokazujejo, a srbijska, turška ter liberalno-samostojna večina se za lečo ljudstva ne zmeni. Tem ljudem je le za to, da sami sedijo pri polni skledi in se dobro mastijo.

Mi oravčasno obveščamo o novem povišanju davkov naše ljudstvo, da bo isto vendar enkrat izprevidelo, da so liberalci in samostojni res grobokopi našega gospodarskega blagostanja!

Iz delokroga g. poslanca Roškarja.

(Dopis od Sv. Jakoba v Slov. gor.)

Na Jožefovo je imel g. poslanec Roškar tu pri nas političen shod. Ceravno so ljudje šele zadnje dni in na dan shoda izvedeli za shod, so bile vse sobe in hodniki Pektarjeve gostilne natlačene polni. Dve uri je govoril g. poslanec in celi dve uri so poslušalci vtrajali brez vsake izjeme. Občudovanja vredna so bila izvajanja g. poslanca o gospodarstvu v državi, o bremenih, ki jih nalaga sedanja vlada posebno Sloveniji in prav posebno še štajerskim Slovincem, s hvaležnostjo so zborovalci slišali o trudu g. poslanca za naše ljudstvo, o njegovih interpelacijah, ki se tičejo prav posebno naših krajev. Strašno uničujoča je bila sodbja in poročilo o delovanju samostojnih posancev. Polovico poslušalcev je bilo, ki so ob času volitev volili Samostojno, nikdo se ni upal in ni hotel ugovarjati, ampak poleg drugih točk v resoluciji so enoglasno vsi tudi glasovali za odločno nezaupništvo in grajo poslanec Samostojne. Ker niso niti ene obljube držali in ravnačo v Beogradu ravno nasprotno svojemu volilnemu programu in svojim obljubam ob času volitev G. poslanec Roškar pa sme biti s tem svojim shodom zadovoljen in prepričan, da je župnija Sv. Jakoba v Slov. gor. zopet vsa za njega, starega, kmetkega in delavskega prijatelja, na katerega smo in bomo znupali Resolucij, ki so bile enoglasno in z največjim navdušenjem sprejete, imajo sledečo vsebino:

1. Zaupnica in zahvala g. poslanec Roškarju in vsem njegovim strankinim in klubovim tovarišem.

2. Protest proti neenakim davkom, proti vsakemu povišanju davkov, proti osebni dohodnini ter trošarini.

Zaklad na otoku.

(Dalje.)

Cisto izpremenjen je bil, lica so mu upadla in glas se mu je tresel. Nisem še videl človeka tako bridko resnobelega.

„Kaj John, ali se bojite?“ je vprašal doktor Livesey.

„Gospod doktor, nisem strahopetnež, niti za toliko ne!“ — tresnil je s prstmi — „Pa priznam vam, — pred večali me je strah — Dober človek ste, nisem ga še videl boljšega, in ne bodejte pozabiti, da sem tudi kaj dobrega storil! — Sedaj pa stopim na stran in vaju pustim z Jimom sam!“

Odšel je, sedel na bližnji štor in si zvižgal. Od časa do časa pa je pogledal k nama in ošinil z bistrim pogledom upornike, ki so nemirno hodili krog ognja in nosili iz koč kruh in svinjetino za zajutrek.

„Tu ste torej!“ je otožno dejal gospod zdravnik. „Kakor ste si postlali, tako bodele ležali! Težko mi de, da bi vam govoril očitke, toda tole vam povem! Ko je bil kapitan Smollett zdrav, takrat si niste upali oditi, ko pa je ležal ranjen, ste ga pa zapustili! Ne morem si kaj, ampak to je bilo nepošteno!“

Priznam vam, da sem se razjokal. „Gospod doktor“, sem odgovoril, „ne kregajte me; Kregal sem samega sebe zaradi in mrtev bi bil, da me ni rešil Silver. Verjemite mi, ne bal bi

se umreti, ampak — trpinčenja se bojim! Če bi me mučili —“

„Jim“, mi je segel v besedo zdravnik in njegov glas je bil izpremenjen. „Jim, tega ne prenesem! Skočite čez plot in pobegnite hova!“

„Gospod doktor, dal sem svojo besedo!“

„Vem, vem! Ne da se več pomagati. — Ampak tukaj ne morete ostati! Na svoje rame vzamem vso odgovornost! Skočite in ubežala hova kot srne!“

„Ne! Vi bi tega ne storili in tudi graščak ne in ne kapitan! Silver mi je zaupal, dal sem svojo besedo in nazaj pojdem. — Pa niste mi dali končati. Ako bi me mučili, bi mi utegnili uiti kaka beseda o „Hispanioli.“ Rešil sem jo. Gori v severnem zalivu leži.“

„Hispaniola“ —?!“ je vzkliknil zdravnik.

V kratkih besedah sem mu popisal svoje dogodivščine in molče me je poslušal.

„Čudna usoda!“ je dejal, ko sem končal. „Na vsak korak nam vi rešite življenje —! In mi naj dovolimo, da vas umore —? Slabo povračilo bi to bilo! Vi ste razkrili zaroto, vi ste našli Gunna — najmanjše, kar ste kdaj storili in kar še kdaj bode, in če se 90 let živite! — In ker že o Gunnu govorim — „Silver!“ mu je zaklical in ko je ta šepil bliže, mu je rekel: „Nikar se preveč ne mučite z zakladom!“

„Kavo to?“ je vprašal Silver. „Le s tem morem rešiti svoje življenje in Jimovo, da grem iskati zaklad!“

„Dohro! Stori bom še en korak. — Ko pride do zaklada, ne pozabite na klicanje!“

„Gospod doktor“, mu je rekel Silver, „to je preveč — in premalo! Zakaj ste mi izročili zemljevid, kaj jaz vem? Stori sem, kar ste mi rekli, z zaprtimi očmi in nič nisem vprašal. Ali vam ni mo goče, da bi jasneje govorili?“

„Ne!“ je odgovoril zdravnik zamišljeno. „Zadeva je tajna in ne smem je izdati. Pa ker sem vam že toliko povedal, vam rečem še eno. Silver, ako prideva oba srečna in zdrava domov, bodev vse storil, da vas rešim obsodbe.“

Silverju se je zasvetil obraz.

„Niste mi mogli boljše novice povedati in če bi tudi bili moja mati!“

„To bi bilo eno“, je nadaljeval zdravnik. „Drugič vam svetujem: Imejte Jima vedno tesno ob sebi in če potrebujete pomoči, pa kličite! Poiskal je vam bom in prepričali se bode, da ne govorim na slepo. Z Bogom, Jim!“

Stisnil mi je roko skozi plot, pokimal Silverju in z naglimi koraki izginil v gozd.

XYX.

„Jim!“ je začel Silver, ko sva bila sama. „Jaz sem vam rešil življenje, vi pa meni! In ne bodev vam tega pozabil! Videl sem, kako vam je zdravnik namigaval, da bi skočili čez plot, videl sem pa tudi, da ste rekli ne! tako dobro sem videl kot da bi bil slišal. — In to je prvi žarek upanja za-

3. Protest proti krivičnemu ravnanju z našimi slovenskimi vojniki in zahteva, da se jih preseli v Slovenijo.

4. Protest proti delitvi Slovenije na dve oblasti in zahteva po obširni samoupravi z lastno zakonodajno oblastjo.

5. Protest proti vsiljevanju cirilice v naše šole in urade.

6. Zahteva verske vzgoje mladine v nižjih in višjih šolah, zahteva za pravico odločevanja krajin in okrajnih šolskih svetov pri nastavljanju učiteljskega, katero mora biti odločno krščanskega na ziranju in življenju.

7. Zahteva po omiljenju in pravični ureditvi obmejnega prometa in po pravici rabljenja nemških mlinov ob Muri.

8. Zahteva po odpravi carine za predmete, ki jih moramo uvažati.

9. Zahteva za izplačilo 20%, ki so jih odvzeli ob času markiranja denarja.

10. Najodločnejša nezaupnica in graja samostojnim poslanem, ker je njihovo delo le v škodo slovenskemu ljudstvu.

11. Zahteva po novih volitvah.

Zborovanje poslanca Kranjca.

Dopis iz St. Jurja ob Tab. Tukaj je zboroval 12. t.m. sijajni shod KZ. Na shodu je poročal o političnem položaju v stvarnem dnevnom govoru naš vrli poslanec g. Krajnc. Zborovalcev je bila polna dvorana cerkvene hiše, ki so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem govornika. To je jasni dokaz, kako treznomisleči možje zapuščajo izdajalco Samostojno in se vračajo v edino pravi krščansko-kmetijski tabor. Poštenost in resnica zmagujeta, laž in prevara pa izgubljata svojo moč. Ob koncu shoda se je izrekla popolna zaupnica našim poslancom in so se sprejele sledeče resolucije: 1. Zahtevamo, da se krščanski nauk iz šol ne odpravi, mladina se v sokolskem duhu ne sme vzgajati. 2. Naši vojniki naj služijo v domačih krajih in naj se z njimi lepo ravna; hrana naj bo primerna in zadostna. Stevilno vojaštva naj se skrči. 3. Naj se takoj izvede izenačenje davkov, krivični sistem pobiranja davkov naj se odpravi. 4. Mali obrtniki naj svobodno izvršujejo svoje obrti.

Samostojni poslanec Urek

se je pojavil pred nekaj dnevi v Beogradu. Prišel je po dijete. odnesel je poslaniške in podpredsedniške dijete v skupnem znesku nad 60.000 K. Delati ne mara, ker je še vedno silno užaljen. Jezi ga, ker mu Pucelj ob zadnji krizi ni hotel napraviti prostora. Res je, da je bil Urek nekaj časa holan, a da že več mesev živi v pootičnem penzionu v Globokem pri Brežicah. O kaki bolezni ni več ne duha ne sluha. Urekova bolezen obstoji v iskreni želji po ministrovanju. Urek zna, da je znana kupčija z volji iz Nemčije nesla lepe milijončke. Vsi so bili deležni teh darov: Pucelj, Mermolja, Drogenik, Rajer, Kušar in Majcen. Le ubogi Ivan iz Gobokeya je skoz padel. Vsled tega se drži Urek svojega Globokega. Nemile usoda posavskega velikaša!

Nove smernice v lesni industriji.

(Piše gozdni posestnik s Pohorja).

Na tisoči kubičnih metrov najboljšega pohorskega lesa se uniči, ogromne količine tega naravnega bogastva segnijo in se ne izrabijo; izgube za gozdnega posestnika se sploh ne dejo izračunati, pa precejšnje morajo biti, če premislimo, da bi imeli priložnost našo lesno imovino po načelih modernega gospodarstva izkoriščati.

V prvi vrsti bi šlo za uvedbo pri nas še popolnoma

me, odkar se nam je ponesrečil napad! — Sedaj pa pojdemo na lov za zakladom — v negotovost!! Prav nič mi ne ugaja stvar. Drug drugega se morava držati in rošila se bova vkljub vsemu!

Uporniki so naju poklicali k zajutruku in kmalu smo sedeli na posku blizu ognja pri prepečenju in svinjetini.

Ogenj so kurili, da bi bili lahko vola pekli in da je bilo zares nevarno, se mi bližati. Pa le še hujsko potratno so uganjali. Pripravili so trikrat — več, nego smo mogli snesti in eden njih je z neumnim krotom metal ostanke v ogenj —. Ziveli so iz roke v usta, na drugi dan niso mislili, — In taki ljudje, ki so še povrh spali na straži, ta, ki ljudje so se spravili na nevarno pot za — zakladom!

Silver s svojo paplgo na rami je sedel tu med njimi, pa jih prav nič ni kregal zaradi njihove poizkušnje. Prekanjeno in zvito je gledal in pravil:

„Ej, prijatelji, vaša sreča je, da imate Dolgega Johna, ki misli namesto vasi! Slo bo! Ladjot-majo brez dvoma nekje skrito. Ko najdemo zaklad, jo poiščemo in takrat, tovariši, smo na boljšem mi, ki imamo čolne!“

Tako je besedičil z usti polnimi svinjetine in jim dal upanje in dobro voljo.

„In tale fant, ki je talec v naših rokah“, je nadaljeval, „ta mislim da je zadnjikrat govoril s svojimi prijatelji. Djal ga bom na vrh, ko pojdemo na zaklad čuvali ga bomo kakor zlato — za vse služaje, veste! Ko bo zaklad spravljen na la-

nepoznane, a v tujini, posebno v Nemčiji z izvanrednim uspehom delujoče stroke, to je zgradba lesenih stanovanjskih hiš, po najnovejšem preizkušenem slogu in na način, ki je za nas nekaj novega, ki pa se je po splošni sodbi uglednih strokovnjakov brezprimerno izvrstno obnesel.

Cela stavba z vso opremo se pod vodstvom izvedencev izdelava v tovarni, se naloži, ter pelje v posamezne dele razdejana, na kraj, kamor je namenjena; tam se v najkrajšem času zopet sestavi.

Trpežnost takih zgradb je pod najugodnejšimi okoliščinami zasigurana na povprečno 35 let neprekinjene rabe. Ni treba posebej povdarjati važnosti tega podjetja za naše kraje, že prvenstvo bi mu zasiguralo lep procvit in sijajen uspeh.

Izdelovalo bi se nadalje od odpadkov: toporišča, ročaji, deščice za pode itd., sploh vse, kar stroji v današnji izvršenosti iz lesa izdelati zamorejo.

Cemu se izvažajo naš les kot surovina v tujino, da se tam še le izdeluje, da daje tam tujcu zaslužek, ki lahko ostane doma, če imamo sami vsa ona sredstva za izdelovanje, kakor jih ima tujina.

Stroj pa, ki stoji, recimo v Berlinu, in tam izdeluje iz naših desk razne stvari, ta stroj ravno tako lahko stoji na primer v Lehnu pri Breznu ter ga tam goni voda ali elektrika.

Odpadki lesa, ki se sedaj kopičijo neporabni po gozdovih, pri žagah, ob cestah itd., se bi prav lepo vnovčevali.

Bogati pohorski kmetje bi se morali začeti zanimati za zgradbo tovarne po zgoraj omenjenem vzorcu. Tvarnica za izdelovanje lesenih stanovanj in za vnovčevanje lesnih odpadkov bi naj se osnovala na združni podlagi in bi se gotovo obnesla. Toliko o tem za danes. Posestnikom pohorskih gozdov v premislek!

Zagrebski trg.

Promet z žitom.

V preteklem tednu ni bilo opazovati na zagrebskem tržišču običajne živahnosti: vladal je zastoj. Glavni vzrok je nekoliko nepričakovano naraščanje naše valute na inozemskih tržiščih, deloma pa tudi padanje deviz na naših borzah in dosednji dobri izgledi na novo žetev v Bački in Vojvodini. Radi tega so žitne cene sorazmerno padle. — Trgovci, ki so imeli polne zaloge, so se skušali istih rešiti, to pa seveda samo tako dolgo, dokler so bile cene splošno povoljne. Kakor običajno, tako tudi v tem slučaju ni bilo kupcev. Radi tega se je razvijal promet nekoliko slabo. Iz Vojvodine prihajajo cene ponudbe v malih količinah. Že v petek se je pokazala stalnost cen; o trajnosti tega pojava se pa ne more govoriti.

Pšenica. V pričetku pretekega tedna so prodajali pšenico po 2100 K za meterski štot. Kmalu na to je padla na 2000, 1900 K, v malih množinah se je dobilo celo za 1600 K. Kupčije so bile neznatne, ker ni bilo resnih kupcev. Šele potem, ko so se cene ustalile okoli 1700 K, je zavladalo nekoliko več zanimanja, ali promet je kljub temu ostal nezaten.

Koruzo so v Bački ponujali po 1200, pozneje po 1250—1270 K, a le v malih prav neznatnih količinah.

Oves. Največ povpraševanja je bilo po ovsu, najbrž radi izrednih potreb semenskega blaga. Cena je bila 1330—1350 K.

Rži že ni bilo dalje časa na tržišču. Cena je bila samo poimenska in približno 250—300 izpod pšeničnih cen.

Ječmena ni nihče ponujal in tudi povpraševal ni nihče po njem, tak da so bile tudi v tem slučaju cene nominalne.

Moko so ponujali po 25.50—26 K, vključljivo z vrečami. Promet je bil omejen na najpotrebnejše zahteve.

djo in ko odjadramo, tedaj bomo spet govorili z Jimom in dali mu bomo njegov delež za vse, kar nam je dobrega storil!“

In res so se pomirili in so bili dobre volje. Jaz pa sem bil silno pobit. —

Ako se Silverju posreči, kar je pripovedoval tovarišem, ali se bo on, ki je že dvakrat izdal svoje ljudi, ali se bo obotavljal, izdati tudi še mene? Ali ne bo svobode in bogastva raji izvolil, nego golo življenje, ki bi ga za las komaj rešil izpod vešal, ako ostane zvest na naši strani —?

In če bi se stvari res zasukale tako, da bi bil prisiljen ostati zvest nam — koliko nevarnosti naju je čakalo! Kaj bo, če ne najdemo zaklada? — Kako se bova midva — jaz, slaboten mladič, in on, kruljav človek ob bergli — kako se bova borila s pešimi močnimi, zdravimi mornarji —?

In poleg vsega tega še tisto skrivnostno obnašanje mojih tovarišev, njihov beg iz koč, zemljevid v rokah Silverjevih, nerazumljivo svarilo gospoda zaravnika, ki ga je dal Silverju — lahko mi verjamete, da mi je malo dišal zajutrk in da sem se s prav težkim srcem podal zakladu — na proti.

Silver mi je privezal vrv krog pasu in jo je držal v roki, ah, pa jo je djal med zobe, kadar ni mogel drugače. Dve puški je nosil na hrbtu, svoj dolgi nož za pasom in v vsakem žepu po eden samokres. Pisana paplga mu je sedela na rami in potoma blebetala nezmislne stavke iz svojega priučenega govorniškega zaklada. Tudi uporniki so

Zivinski sejem.

Na sejmu za živino in mesne proizvode ni bilo velikih izprememb, posebno, kar se tiče cen. Nekateri proizvodi so se podražili. Prvovrstne svinje so prodajali — živo teže — po 62—64 K (v preteklem tednu po 60—62 kron). Sporedno s tem porastom so se ojačile tudi cene svinjam v zaklanem stanju na 70—75 K pri kilogramu. Svinje druge kakovosti so plačevali po 58—60 K, medtem, ko se je v preteklem tednu to blago prodajalo še po 56—58 K. Za prvovrstne vole so ponujali 44—45 K. Debeli voli so bili prava redkost, ker se jih je večinoma izvažilo. Za vprežne vole se je povpraševalo v veliki meri. Krave so prodajali za 24—28 K. Ostale cene so bile sledeče: suha slanina 88—94 K, soljena slanina 78—82 K, mast 88—94 K, svinjsko meso pa 70—75 K za kg. — To so seveda proizvodne cene; tržne cene so bile višje.

Iz tržišča za manufakturno blago.

Na tržišču za tekstilno in manufakturno blago vladala mir, ker nimajo uvozniki v zalogi blaga za pomladansko in poletno dobo. Naročila so deloma na potu iz inozemstva, ali pa ne prihajajo, ker si ne morejo naši trgovci vsled slabega stanja dinara nabaviti inozemskih plačilnih sredstev. Razen tega obstojajo navedbe, ki preprečujejo izvoz, in tako je jasno, da se trgovci nadeajo izpostavljati nevarnostim. Narodna banka zahteva na podlagi vladne uredbe o ureditvi prometa z devizami in valutami od vsakega uvoznika, da predloži — če predno je zaprosil za nakazilo inozemskih plačilnih sredstev — »uverjenje« ali potrdilo, da je uvoz upravičen. Nato sledi »odobritev« trgovske in obrtniške zbornice, poslaništva ali konzulata dežele, iz katere se uvažuje, in dokler se vse to ne uredi, mine mesec dni. V tem času pa se v inozemstvu razmere lahko temeljito spremenijo, tamkajšnji trgovci pa prodajajo le proti takojšnjemu plačilu. Trgovci niso proti temu, da se zabranjuje uvoz luksuznega blaga, ali oni so mnenja, da se uvozu potrebnega blaga ne sme delati nikakih zaprek. S tem se namreč zaloge zmanjšujejo, kar povzroča naraščanje draginje.

Nabiralnik.

Pišeece. Za volilni sklad KZ se je nabralo 216 K. Darovalcem iskrena hvala! — Radoslavci. Na gostiji Alojzija Grafola in Marije Klementič je nabral Jakob Korošec 128 K. — Sv. Jurij v Slov. gor. Na gostiji Rošker-Wallner so veseli svatje zbrali za Bralno društvo 132 K. — Žiče. Na gostiji Jakoba in Nežike Pink se je nabralo pri Zupancu v Žičah 120 K za Dijaško kuhinjo. Hvala! Mlademu paru pa veliko sreče in vsej Slomškovej rodbini. — Gerje pri Rogški Slatini. Na gostiji Janeza Berk in Micke Križanove so svatje nabrali za svetokriške uboge šolarje 200 K. Bog plati. — Sv. Ilj v Slov. gor. Gostilničar gospod Martin Muršec v Strihovcu je kot čisti dohodek prirejene predpusne veselice za nabavo šol. potrebščin revnim učencem daroval znesek 240 K, za kateri dar se mu šolsko vodstvo, ki je obdarilo 20 učencev z Widrovim prvim berilom, najtopleje zahvaljuje. — Gabernik. Na veseli gostiji Libernjak-Soštarčič dne 20. februarja se je nabralo za tukajšnje uboge učence 224 K. Zelimo še več posnemovalcev! — Maribor. Trgovska družba »Orient« je darovala mesto venca pokojnemu predsedniku gospodu Antonu Kolencu, veletrgovcu v Celju za pevski zbor »Glasbene Matice« 100 dinarjev. — Sv. Lovrenc na Pohorju. Ob priliki občnega zbora Kmetške zveze se je nabralo za Pišekov volilni sklad 564 K. Vsem darovalcem iskrena hvala! — Maribor. Gospod kaplan Čuček pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je nabral na gostiji Peter Lukman na Krčevinah za Dijaško kuhinjo v Mariboru 448 K. Iskrena hvala!

bili močno oboroženi, vrhu tega so še nosili s seboj lopate, sekire in krampe — to orodje je bilo prvo, ki so si ga prinesli s »Hispaniole« ter kralj svinjetino in žganje za obed.

Izprva je vzrastel prepir zaradi smeri, katere bi se morali držati. Silver je izvil svoj zemljevid, Lega zaklada je bila sicer označena s križem, pa ta je bil v primeri z merilom zemljevida vse prevelik in ni mogel služiti kot natančna označba. Opombe na zadnji strani zemljevidovi pa so bile nejasne. Glasile so se, kakor je že znano, takele:

„Visoko drevo pod vrhom „Dalnogleda.“ Izha-dišče: točka na severo-severovzhodu proti severu. Otok kosjenjaka leži v smeri vzhod-ugovzhod proti vzhodu.

„Deset čevljev.“ —

Pod „visokim drevesom“ je torej ležal zaklad. Pa katero drevo je bilo mišljeno —?

Iz nizkega močvirnega obrežja se je dvigal otok proti severozapadu v planoto kakih dveh do tri sto čevljev visoko nad morje. Iz te planote je proti severu vstajal strmi „Dalnogled“, proti jugu pa vrh, imenovan „Grič srednjega jadrnika.“ Planota je bila gosto obraščena z drevjem. Tuintam se je dvigalo kako drevo, 40—50 čevljev nad sosedo, katero pa je bilo tisto „visoko drevo“, to se je dalo določiti le na licu mesta s pomočjo — kompasa.

Počasi smo šli, prebredli potok in stonili kar v hrib proti planoti.

(Dalje prihodnjik.)